

זוטות חיל צבא

צבא ארה"ב הולך ומכניס לשימוש, בשנת האימונים 1948-49, כמויות מסויות מות של „באזוקה" בת "3.5 הבאה להחליף את הבאזוקה התקינה הקודמת שקוטרה "2.36 (דהיינו: במקום קוטר של 60 מ"מ יבוא קוטר של קרוב ל-90 מ"מ). נמצא, כי הכלי החדש מסוגל יותר לפתור את השאלות של כושר חדירת הקלע ושל כוח הריסק שלו — מבלי לגרום להפסד רציני בכור שר הניידות וביכולת ההתקרבות-בהסתר. אף טווחו עולה על זה של קודמו — והיה זהו גורם ראשון-במעלה לגבי כלירדגלים ארט.

הדוח לענייני מחקר ופיתוח, שפורסם בסוף 1948 ע"י צבא ארה"ב, מספר על ניסויים, בשלבם הסופי, של התותחנים בני 90 מ"מ מסוג חדש, בעלי מהירות לוע רבה ביותר, אשר נועדו להגביר בהרבה את עצמת האש של הטנקים אשר לצבא ארה"ב. (תותח מסוג זה יוצב, כנראה, בטנק החדש, M 46 „גנרל סטון"). תכנית המחקר, שתנה ארוך כוללת גם את הפיתוח של תחמושת חודרת שריון, שתהיה לה עצמת-חדירה רבה מכל מה שהושג במלחמה האחרונה, וכן מרגמות ללא רתע שלתחמושתן תהיה מהירות לוע גבוהה מזו שבמרגמות הרגילות.

לשם „שימור" רכב-שריון „במקרה" עד לכשירדש, הומצא באמריקה טיפוס של מיכל, עשוי פלדה או אלומיניום, אשר „עוקרים מתוכו כל שמץ של רטיבות. יש מיכלים לרכב אחד ויש למספר כלירכב. מעריכים, כי ההחסנה תהא יעילה עד כדי 50 שנה. (אלא שיש דגלים לסברה שעד אותו זמן, יספיק הרכב לרכוש מעמד מוזאי נכבד — המערכת).

חיל המהנדסים של הצבא האמריקאי עושה ניסיונות ב„סירות-סער" צבאיות העשויות סיבי-זכוכית המחוברים עם שתי וערב ו„חתומים" בחומר פלסטי. הסירות מונעות במנועים הנחלים אליהם מבוץ. כל סירה מכילה 12 חיילי הן חזקות מ„סירות-סער" העשויים יות אלומיניום, שהיו עד כה בשימוש.

ומשקלן אינו עולה על שלושה-רבעים ממשקל סירות האלומיניום.

בשעת תמרונים של צבא ארצות הברית בגרמניה נוסחה אריות-מוון קרבית חדשה, המספקת להחזקת החייל מ-24 עד 30 שעות, כשהוא מנותק מפלוגתו או מבסיסו. האריות המכילה בשר, ירקות, פירות וצרכי מוון אחרים, הוכנה ונוסתה קודם ע"י מחלקת הצבא בארצות-הברית. המשקל של יחידה כזו היא כ"ק"ג בערך, והוא מחולק ב-6 קופסאות פח קטנות ו-2 קופסאות ניר המוגנות בפני מים. חוליות של שירות ציוד ואפסנאות בחנו את מידת התקבלותה של האריות ע"י היחידות, ואיזה מן החלקים יש לבטל במנת המוון.

סוג חדש של אולפן-מטה מתקיים עתה בבריטניה, והוא „קולג' המטה המשותף לשלושת השירותים" (צי, צבא וחיל-אוויר). שתפקידו לאמן קצינים אשר כבר קנו ניסיון בעבודת-המטה של שירותים הם, לעבודה במטות משותפים או במינויים גבוהים בשירותים הם. תפקידו השני הוא לפתח תורת מלחמה משותפת לשלושת השירותים ולהאחיד את עבודת המטה. כל קורס יארך ששה חדשים — למאה מתלמידים, שיבואו מהצי, הצבא וחיל האוויר, מהשירות האזרחי (לשם תיאום עם משק המדינה בהגנה אזרחית) ומהדומיניונים. ללימוד קולג' זה יתקבלו הקצין לאחר שסיים את לימודיו בקולג' המטה של שירותו ובטרם ישלח ל„קולג' ההגנה הקיסרותית". המקצועות הם: ארגונים ויכולתם של שלושת השירותים, איסטרטגיה קיסרותית, מבצעים פנים-שירותיים ומשולבים, פיתוח הזין והציוד, מדע במלחמה, גיאוגרפיה צבאית, יצור מלחמתי ודרכי יצור חדישים, וכן ניהול מלחמה מרכזי וממשלתי. כמפקד האולפן ישמש, לפי תור, נציג מכל אחד משלושת השירותים.

מסוף 1948 הונהג בצבא ארה"ב כלל מעניין מאוד לגבי הקצינים החדשים הנכנסים לשירות ב„קורפוס-החמישי", בשירות החימוש, בשירות האספקה והאיכסון (Quartermaster-Corps)

או בשירות הכספים: — מעתה יהא עליהם לשרת תחילה שנתיים באחד השירותים הלוחמים. ראשית כל ישתתפו קציניהם של ענפי חיל אלה ב„קורס-בסיסי-לקצינים", בבית-הסכללי להדרכה צבאית, הנמשך 4 חדשים. אחר-כך ישתתפו במשך 5 חדשים ב„קורס-הי-בסיסי המיוחד" של אותו חיל-לוחם שאליה נקבעו, ולבסוף ישרתו 12 חודש, לפחות, בפלוגה רובאית או בהיחידה דומה של שירות לוחם אחר.

במאמץ להבטיח סיכויים מושכים יותר לחיילים שב„שירות-הקבע", שהצבא הגו עבורם משלחיד ודרך-בחינם, מרחיב עתה מאד הצבא האמריקאי את סוג המינויים המקנים מעמד של „תת-קצין" (Warrant-Officer).

שורה ארוכה של תפקידים טכניים ומנהלתיים אשר מולאו ע"י קצינים נמוכים, עוברים עכשיו לסוג המינויים של „תת-קצינים"; כן עוברים לידם כמה מן התפקידים שבוצעו קודם ע"י סמלים קשישים. מספר תת-הקצינים בצבא ארה"ב יגיע ל-7000 בערך, שהוא אחוז גבוה ביותר.

השכר והמעמד הנכבד הכרוכים עם זה, מכוונים להציג את דרגת תת-הקצין כסיום רצוי לדרגת הצבאית של החייל והסמל שמקצועם בכך.

ב„ועדות לעליה בדרגה" שפעלו בצבא האמריקאי, בחורף שנה זו נקבעו „התקנים" הבאים לשיקול בשאלת העלאה בדרגה של קצין, מבחינת זמן שירותו: ליוטננטים-ראשונים בדרגת קבע, בעלי חק של שש שנים בשירות — דנים על עלייתם לדרגת קפיטן; קפיטנים בעלי דרגת-קבע ששרתו 11 שנה, ידונו על עלייתם לדרגת מיוור ומיוורים בעלי 17 שנות שרות יתאמועמדים לדרגת ליוטננט-קולונל. אמות מידה שונות במקצת נקבעו לגבי קציני השירות הרפואי וכמרים צבאיים.

נראה הדבר כי מאז יולי 1948 ארגוניתה היא בעלת הצבא בעל המשכורת הטובה ביותר בעולם. כתוצאה של דרגת משכורת חדשה שהונהגה עקב עליית מחירי-המחיה. משכורת היסוד של קצין ארגוניטי גבוהה מזו של קצין באותה הדרגה בצבא ארה"ב

זוטות חיל'אוויר

נראה שנעשים נסיונות לפתח נושאת מטוסים אווירית. במפציץ B 36, בן 6 המנועים, האמריקאי, מתכונים לשבץ עד לארבעה מטוסי קרב קטנים, אך מזויינים היטב, עם מנוע-דחף. תאי הפצצות, באורך 85 רגל, של המפציץ הענק יוכלו להכיל את מטוסי הדחף. דבר זה יאפשר ל"נושאי-מטוסים" כאלה לספק סיוע של מטוסי-קרב, לצי המפציצים עד כדי טווח של 8000 ק"מ בערך, שהוא טווח תועפתם של B 36.

חברת "צ'יז" לבנין מטוסים בארה"ב השלימה את מטוסי הנסיון הראשונים, 122 מהסוג של "תובלת-סער". והם עמדו בהצלחה בטיסות-הנסיון שלהם. המטוס החדש, שהוא גגול מנועי בעל הישגים גבוהים של הדאון C 118 (פירוש C — Cargo — דאון משא), נבנה לפי הדרישות שפורטו ע"י הצבא והחיל-האוויר, לצורך תובלה הסכנונית של גייסות וציוד לתוך איזורים קדומניים כאלה אשר בהם אין חלקות-בחינה מוכנות מצויות ביותר. המטוס, הבנוי כולו מתכת ולו שני מנועים, מתאים במיוחד לתפקידים מעין אלה, באשר הוא שומר במבנהו על כמה מתכונות הדאון, ועל כן בעת נחיתתו — פתרונה קל יותר.

(פרט ללייטננט-משנה, שאצלו היא נמוכה יותר), עתה יקבלו גנרלים ואד-מירלים ארגנטיניים משכורות גבוהות מאלה של מנהלית-עשיה בארה"ב. לפי הערך הרשמי של פון ארגנטיני, — 480 פון למאה דולר, — הרי דירוגן של משכורות-קצינים בארגנטינה הוא עתה מ-177 דולר ל-936 דולר לחודש שכר נוסף ישולם בעד שרות בכסיסים מכודים (דרום-פטגוניה), שירות הרים, תפקידי טיסה, שירות בצוללות וכיו"ב.

בשנת 1945, בעת שיא המלחמה באירופה, שאבו מדי יום מהנדסי הצבא מנמלי צרפת ובלגיה אל הצבאות האמריקאיים, 3,800,000 גאלון גאזולין, 300 רשתות-צינור ראשיות, והארוכים שבקוי כל רשת הצו אף את הנהר ריין בעומקה של גרמניה. הרשתות כללו 2380 מיל של צינורות

זוטות ציי-מלחמה

מעניינים ביותר הנסיונות שנעשים עתה בציי ארה"ב, להכנסת חידושים שונים במיבון ושימושן של 8 ספינות שונות. מהן "צוללות-ציי" (טיפוס גדול של צוללת) מותקנת עתה כספינה, תת-מימית לשיגור קלעים מנוהלים למרחקים. שתי צוללות אחרות הופכות להיות ספינות-מוקף ראדאריות נסיוניות, וצוללות רביעית מותקנת כ"ספינת-צבא" תת-מימית שתהא מסווגת לשאת 160 איש לפחות.

כן משתדל עתה ציי ארה"ב להשיג צורה סילונית (Stream-Line) למבנה העליון של צוללות הצי שלו, למען הכפלה, בערך, את מהירותן הנוכחית — מתחת לפני המים. כן קובע עם בהן "שפופרות-שימה", אשר תאמן שרנה להשאר במצב-צליחה במשך פרק-זמן ארוכים הרבה יותר.

כל תוחחי הסיפון של הצוללות מה-טיפוס המתוקן, וכן שאר המיתקנים המתבלטים אל-על יוסרו. לצריחה-התצפית תינתן צורה שתקטין את ההתנגדות הפיזית למהירות תנועת הצוללת, וכך ימשיכו רק הפריסקופ ושפופרת הנשימה להוות גורמים מאיימים.

הסיירת "דה-מוין", של ארה"ב, שהיא הסיירת ה"כבדה" ביותר בעולם, תהיה אנית הצי הראשונה אשר יורכבו עליה תותחים מהירי-יריה בני 8 אינץש, ואשר כל סידורי ירייתה — מתן האש עצמו, פליטת התרמיל וטעינת הפגז — הנם אבטומטיים גמורים. עם קנה התותח בני 8 אינץש שלה תוכל "דה-מוין" להטיל מחסום אש, בטנחתי קרב מקובלים, במהירות הגדולה פי ארבע מו של כל אניה המצוידת בתותחים מקליבר זה או גדול ממנו (בעבר הושג סידור אבטומטי רק לתותחים בעלי קליבר הנמוך מזה). נוסף על כך נמנעים עתה מהמלאכה הקשה (והמסוכנת) של טיפול בתחמושת, והגשתה, בתוך צריחה-התותח. מה רגע שהפגזים יוצאים מהחדר התחמושת ועד לרגע בו הם נורים, — אין נוגעת בהם יד אדם, התהליך כולו — אבטומטי.

המטוס C 122 נועד לשאת כ-4½ טון מטען, ולטוס במהירות ממוצעת של כ-320 ק"מ לשעה. ערכו הטקטי וה-אופרטיבי רב, הן להשתתפות בביצוע נחיתות אויר בערפו ובאגפיו של האויב או בשטחים שאינם תפוסים על-ידיה, והן לארגון יעיל של אספקה, מזון וציוד לכוחות שנתתו. את פיתוחו של טיפוס מטוס זה יש לראות לאור התפיסות הכלליות בצבא ארה"ב בדבר הצורך לסגל כל דיביזיית-רגלים גם לפעולה בחור, "דיביזיה מוטסת".

נמצא פתרון להיעצרות מהירה של דאוני חיל-האוויר בנחתם על פני חלקות נחיתה קצרות. משיריד הדאון עד מרחק של מספר רגל קטן מהקרקע, יורה הטייס משני "תותחים" — צינורות פלדה שמולאו מטען אבק-שריפה שחור ונקבעו משני צדיו של גוף האווירון בוויית מסוימת. התפוצצות המטען משלחת שני שפודי-מתכת לתוך הקרקע. תכל נילון גמיש, אורכו 54 רגל, מחובר אל השפודים והוא מסוגל להתמתח כדי 400 אחוז מארכו. התכל משתלשל מתוך הדאון, נע ראשונה במהירות, עד אשר בהדרגה וב"עדינות" הוא מאלץ את הדאון להעצר בתחום בין 300 ל-200 רגל.

בני 6 אינץש, ו-1440 מיל של צינור 4 אינץש, הקיים הראשיים נמשכו ממכל שרבורג, שבצפון צרפת, למיינץ, שעל הריין; מאנטורפן, שבבלגיה, עד לויזל, וממרסיל שבדרום צרפת לז'ורמס. השיר מוש בכוח האדם היה כה חסכוני, שרק 20, פלוגות מהנדסים לחלוקת נפט" שמנו 4400 קצינים וחיללים כסה"כ, שימשו את הרשתות הענקיות אשר העבירו את מרבית הדלק, השמן ושמיני הטיכה שהומצאו ליבשת אירופה ע"י "קורפוס התובלה" של ארה"ב. בלעדי הצינור היו נדרשים 70,000 איש ו-30,000 מכוניות-משא בנות 2.5 טון, להעברת אותה כמות הדלק בצורת משא הארון לחלוקה, והיינו בני-דריקנים בני 5 גאלון. ואלו ההובלה כמשא-סיטוני היתה מצריכה מינימום של 31,000 איש ו-13,000 מכור נית-טנק מטיפוס "הצי-גר" ("סמ"ר טריילר") בנות 2,000 גאלון כלי-אחת.